

4036362 PHPH / M : สาขาวิชาเอก : อนามัยครอบครัว ; วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์)

คำศัพท์สำคัญ : การถูกระทำรุนแรงทางร่างกาย / การถูกระทำรุนแรงทางจิตใจ

พหุวิธี : การถูกระทำรุนแรงทางร่างกายและจิตใจของเด็ก โดยบิดามารดา: ศึกษาในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ (PHYSICAL AND EMOTIONAL VIOLENCE TOWARDS CHILDREN BY PARENTS STUDY AMONG PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS IN THE SCHOOLS OF THE DEPARTMENT OF PRIMARY SCHOOL MUANG DISTRICT, AMNATCHAROEN PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ศิริกุล อิศรานุรักษ์ พ.บ., ว.ว.(กุมารเวชศาสตร์), M. P. H.(M.C.H), ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา วท.บ.(จิตวิทยาคลินิก), วท. ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์), ณัฐกมล ชาญสาธิตพร วท.บ.(พยาบาลและผดุงครรภ์), วท.ม.(ชีวสถิติ) 205 หน้า ISBN 974-662-732-5

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะ ความถี่ และสัดส่วนการถูกระทำรุนแรงทางร่างกายและจิตใจของเด็กโดยบิดามารดา และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (เพศ ลำดับการเกิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเอง และบุคลิกภาพของเด็ก และปัจจัยลักษณะครอบครัว(ประเภทครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว และภาวะวิกฤตในครอบครัว) กับการถูกระทำรุนแรงของเด็ก และศึกษาตัวแปรที่คาดว่าจะเป็นตัวทำนายการถูกระทำรุนแรงของเด็ก กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 212 คน เป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 8 - 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2542 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า เด็กร้อยละ 95.3 ถูกระทำรุนแรงจากบิดามารดา แบ่งเป็น ด้านร่างกายร้อยละ 76.7 และด้านจิตใจร้อยละ 95.0 ตามลำดับ ผู้กระทำรุนแรงต่อเด็กคือ มารดามากกว่าบิดา วิธีการถูกระทำรุนแรงทางร่างกายที่พบมากที่สุด คือ การเมียนตีด้วยไม้หรือเข็มขัด และวิธีการถูกระทำรุนแรงทางจิตใจที่พบมากที่สุด คือ การดูแคลาด้วยคำหยาบคาย ความถี่ของการถูกระทำรุนแรงแต่ละวิธีการ ส่วนใหญ่คือ นานๆครั้ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเอง และสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับการถูกระทำรุนแรงของเด็กจากบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < 0.05$)และภาวะวิกฤตในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการถูกระทำรุนแรงของเด็กจากบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < 0.05$) ความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเอง และสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับการถูกระทำรุนแรงของเด็กจากมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < 0.001$) และภาวะวิกฤตในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการถูกระทำรุนแรงของเด็กจากมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < 0.001$) ความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเองและเพศของเด็ก สามารถร่วมทำนายการถูกระทำรุนแรงของเด็กจากบิดา ได้ประมาณร้อยละ 10.5 ความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเอง ภาวะวิกฤตในครอบครัว และสัมพันธภาพในครอบครัว สามารถร่วมทำนายการถูกระทำรุนแรงของเด็กจากมารดา ได้ประมาณร้อยละ 13.0

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรส่งเสริมความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเองของเด็ก ให้ความรู้เรื่องสิทธิเด็กและชีวิตครอบครัวศึกษา การสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูบุตร และการปรับตัวเมื่อเผชิญภาวะวิกฤตที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการถูกระทำรุนแรงต่อเด็กในครอบครัว